Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 1. und 2. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 617 = 1857

חספ ברעל החנמ תלפת

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12244

W. Ein Stufengesang von David. Wie freudig stimmt es mich, so man zu mir spricht: "Bir wallen in das Gottesthaus"! Ich freue deines Wortes mich, gleich jenem, welcher große Beute sindet. Nimm auf meinen Flehensruf, mein König und mein Gott, so zu dir ich bete. Ewiger! Des Morgens erhörest du meine Stimme, des Morgens wende ich dir mich zu, und harre. Ich ruse dich an, auf daß du, Gott, mich erhörest; o neige dein Ohr mir zu, erhöre meinen Vortrag! Weilt mein Fuß nur auf rechter Bahn, so fann in offener Bolksversammlung den Herrn ich preisen.

שִּיר הַפַּעֲלוֹת לְּדָוֹד שְּׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בִּית יְי גַלֵּךְ: שְׁשׁ אָנִבִי עֵל אִמְּרָתֶּךְּ בְּמוֹצֵיּא שָׁלֶל רָב: הַקְשִׁיבָה לְּקוֹל שַּׁוְעִי מֵלְבִּי וַאלֹהָי בִּי אֵלֶיךְ אֶתְפַּלָּל: יְי בּלֶר תִּשְׁמֵע קוֹלִי בּלֶר אֶעֶרְךְ לְּךְּ וַאַצַּפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךְ בִּי תַּעֵנִנִי אֵל הַט אִוְּנְךְ לִי שְׁמֵע אִמְרָתִי: רַנְּלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהַלִים אֲבְרֵךְ יְיָ:

אומו מז"ל מסידים המאשונים היו שוהין נעט ואח"כ ונתפללין. ר"ל שהיו ווחיישבין בדעתם כונונות האל יתברך ושפלות האדם, כדי להתפלל אח"כ באיונה וביראה. ע"כ כשבא אדם לבית הכנסת ישב ונעט ויאור זה הפסוק.

אַשְׁרֵי יושְׁבֵי בִיתָּהְ עוֹר יְהַלְלוּהְ פֶּלְה:

ואח"כ יאמר תפלה זו:

מִי אָנכִי שֶׁאָזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל בְּדוֹל וְנוֹרָא.
וְאָנכִי אִישׁ חוֹמֵא וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַנְּדוֹל בְּמַעֲשֵׁי הָרָעִים. וַאֲנִי בְּשָׂר וְדָם עָפְּר וְאָנִי כְדֵאי וְרָאוּי לְהַזְּבִּיר שְׁמוֹ הַנְּדוֹל כַּמָּה פְּעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשְׂא פְּנֵי לַעֲמוֹד לִפְנִי הַמֶּלֶךְ הַנְּדוֹל וְנוֹרָא מֶלֶךְ מֵלְכִי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַלַת בְּל הָעִלוֹת וְסִבֵּת בְּל הַפְּבּוֹת אֶלָא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסְדְיו הַנְּדוֹלִים שֶׁהוּא עַלַת בְּל הָעִלוֹת וְסִבֵּת בְּל הַפְּבּוֹת אֶלָא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסְדְיו הַנְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרֵים שֵׁל עַבְּדִיו. בְּמוֹ שֶׁנֶאֲמֵר קָרוֹב מְרַהֵם עַל בְּרִיּוֹתְיו. וְרוּצֶה בְּחְפִּלָה וְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבְּדִיו. בְּמוֹ שֶׁנֶאֲמֶר קָרוֹב יְיִלְיִם שֵׁלְתָם לְּלֹל קוֹרְאִיוֹ לְכֹל אְשֶׁר יִקְרָאָהוּ בָּאֶמֶת: רְצוֹן יְרַאִי וַשְשָּׁה וְאֶת שַׁוְעָתֶם יִשְׁמֵע וְיוֹשִׁיעִם. שׁוֹמֵע חְפִּלָּה עָדֶיךְ כְּל בְּשֶּר יְבוֹאוּ:

תפלת מנחה לערב פסח

Man fagt ... סדר הקרבנות

אשרי. Heil benen, die in beinem Hause weilen, die immersort dich preissen — Selah! Heil dem Bolke, dem solch ein Loos geworden, dem Bolke Heil, bessen Gott — der Ewige!

erheben, mein Gott und König, und beinen Namen preisen immerfort. Mit אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶּהְ עוֹר יְהַלְּלוּהְ פֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכְּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעם שֶׁיִי אֱלֹהָיו: קְמִה תְּהַלָּרְה לְדָוֹר אֲרוֹמִמְהְ אֱלוֹהֵי הַשֶּּלֶךְ וַאֲבְרְכָרה שִׁמְּהְ

jedem Tage auf's Neue will ich bich loben, und ruhmen beinen Ramen, immer und ewig. Groß ift ber Ewige und allgepriesen, und für seine Größe reicht feine Forschung aus. Ein Ge= schlecht dem andern rühmt dein Wir= fen, und beine Machtschöpfungen fün= den sie. Die prangende Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervolle Leitung will ich erzählen. Deine Bunder beurfunden deine Macht, und deine Größe funde ich. Das Angebenken beiner füllereichen Gute verbreiten fie, und beine Allgerechtigfeit besingen fie. Allgnädig und allerbarmend ift der Ewige, langmuthig und groß an Huld. Gutig ift der Ewige gegen Alle, und gegen feine fammtlichen Geschöpfe be= währt sein Erbarmen sich. Dir, Gott, find alle beine Werke zum Danke verpflichtet, und beine Frommen loben dich. Die Herrlichkeit deines Reiches benedeien fie, und deine Starfe verfündet ihr Wort. Um den Menschen feine Machtwerfe zu erzählen, die Herrlichkeit und Schöne seines Reis ches. Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und bein Berrscherwalten bewährt in jeglichem Zeitalter sich. Der Ewige ist's, der die Sinkenden unterstütt, und die Gebeugten aufrichtet. Aller Augen find hoffend auf dich ge= richtet, und du gibst ihre Nahrung ih= nen zur Zeit. Du öffnest beine Sand, und fättigest alles Lebende mit beinem Wohlwollen. Allgerecht ift Gott in all seinen Wegen, und edelsinnig in all feinen Handlungen. Nahe ist der Ewige allen, die ihn anrufen; allen, die treuevoll ihn anrufen. Den Willen feiner Verehrer vollführt er, und deren Gebet erhört er, und befreit fie. Der Ewige behütet alle, die ihn lieben, und die Frevler insgesammt vertilgt er. Das Lob Gottes soll mein Mund ver= funden, und alles fleischliche Wefen fünde für und für, wie geheiliget sein

לְעוֹלֶם וָעֶד: בְּכֶל־יוֹם אֲבֶּרְכֶּךְ וַאַהַלְּלָה שִׁמְהָּ לְעוֹלָם וָעֵר: בְּרוֹל יָיָ וּמְהַלֶּל מְאַדְ וְלִנְּדֶלְתוֹ אין חֶקר: דור קרור יְשַבַּח בַּעשִיה וּגְבוּרֹתִיהְ יַבִּירוּ הַבַּר פָבוֹר הוֹדֶף וְרָבְרֵי נִפְּלְאֹהֶף אַשִּׂיחָה: וָעֵזוּז נוֹרָאוֹתֶיךְ יאמֵרוּ וּנְדַלְרִעָּה אָסַפְּרֶנָּרה: זֵכֶרוֹרַב מוּבְה יַבִּיעוּ וְאַרְקֶרְיִה יְרַבֵּנוּיִ חַנּוּן וְרַחוּם יִיָּ אֶרֶךְ אַפּיִם וּנְדָל־ חָסֶר: מוֹב יִי לַכּל וְרַחֲמִיו עַל בֶּל־מַעשִיו: יודוּדְיָי בָּל־מַעשִידְ נַחַסִידִיף יָבָרְכוּבָה: כְּבוֹד טַלְכוּתָךְ יָאמֶרוּ וֹנְבוּרֶתָךְ יָדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדֶם נְבוּרתָיו וכבוד הַדֵּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְהָּ מַלְבוּת בָּל־עוֹלְמִים וֹמֶמְשַׁלְתְּהְ בַּכֶּל־הור וָדר: סומה יי לכָל־ הַנּפְלִים וְזוֹמֵךְ לְכָל־הַנְּפוּפִים: עיני כל אַכֶּיף וְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נתן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעַתוּ: פותח אֶת־יֶדְה וּמַשְׂבִיע לְכֶל־ חַי רָצוֹן: צַדִּיק יִי בְּכָל־דְּרָכִיו וָחָסִיד בְּכֶל־־מֵעשִיו: קרוב יִי לְכַל־קֹרְאָיוֹ לְכֵל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בָּאֶבֶת: רְצוֹן יְרַאָיו יַעשֶׂה וָאֵת־ שועתם ישבע ויושיעם: שובר יִי אֶת־־בָּל־־אֹהַבִיו וְאֵרת בָּל־ הַרְשָׁעִים יַשִּׁמִיר: תִּהְלַּת יִי יָדַבֶּרַ־פִּי וַיבָרֶדְ בָּל־בָּשָׂר שׁם קַרְשׁוֹ קַעוֹלֶם וָעֵר: וַאַנַחִנוּ Name ift. So lagt uns benn die Gott= heit benedeien, von nun an bis in Ewigfeit. Lobet Gott!

ארני. Berr, öffne bu mir bie Lippen, auf bag mein Mund bein Lob verfunde.

ברוך. Gelobt feieft du, Ewiger, un= fer und unferer Bater Gott, Gott Abrahams, Faaks und Jakobs, Gott, der du groß an Macht, verklärt und furchtbar, als allerhöchste Gottheit an= erkannt, der heilbringende Gnade er= weiset, Schöpfer bes Weltalls ift; ber eingebenk ber Frommigkeit ber Patriarchen, ihren späten Nachkommen ei= nen Erlöser bringt, um seines Namens willen, in unwandelbarer Liebe.

750. Du nur bift König, Helfer, Retter und Beschirmer! Gelobt feieft du, Ewiger, Beschirmer Abrahams!

nn. Du bift allmächtig in aller Ewigfeit, Herr, ber ba wiederbelebet die Todten, der in Machtfülle Rettung herbeiführt, Winde wehen und Regen herabfallen läßt!

55550. Der da ernähret die Leben= ben in Milbe, die Todten in uner= icopflichem Erbarmen wieder belebet, die Sinkenden unterstütt, den Kranken Genefung spendet, Gefeffelte befreiet und treulich seine Zusage hält ben Schlummernden im Staube. Wer ift bir gleich, Bewältiger aller Kräfte, und wer bir ähnlich, König, ber da tödtet und belebet und das Beil keimen läßt!

ונאמן. Ein glaubwürdiger Bürge bift du für bas Wieberaufleben ber Tobten. Gelobt feift bu, Emiger, ber auferstehen läßt bie Tobten.

מנחה לערב פסח בְרָךְ, יָה מַעַהָּה וְעַר עוֹלָם

הש"ץ אומר חלי קדים. כי שם יי אַקרָא הָבוּ נדֶל וּ לֵאלֹהִינוּ :

אַדנָי שְׁפָתִי תִּפְתָח וֹפִי יַנִּיד תִּהְלָּתָךְ:

בְּרוּךְ אַמָּח, יִיָּ אֱלֹהֵינוּ וֵאלְהֵי אַבוֹתִינוּ. אַלהֵי אַבְרָהָם אֵלהִי יִצְחֶק וַאלֹחֵי יַעַקבׁ. הָאֶל הַנְּדוֹל הַנְבּור וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. נּוֹמֵל הַסָּרִים מוֹבִים + וְקוֹנֵה הַכּּל וְזִוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֶבִיא גוֹאֵלוֹ לְבָגִי בְגִיהֶם קַמַעון שְׁמוֹ בְּאַהַבְה: מֶלֶךְ עוֹוֵר וֹמוֹשִׁיע וּשָבון. בָּרוּךְ אַתָּה יֵי שְבון אַרְרָהָם: אַתֶּרה נְבּוֹר לְעוֹלֶם אַרנֵי בְּחַיֵּה מֶתִים אֲתָה רֵב לְהוֹשִׁיעֵ: בשיב הרוח ומוריד הנשם: מְכַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶר מְחַיֵּה מַתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵך נופלים ורופא חולים ושתיר אַסוּרִים וּמְקַיֵם אָמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹהָ בַעַל נְבוּרוֹת ומי דוטה לך טלך ממית ומחנה וְמַצְמִיחַ יִשׁוּעָה:

ּוְנֶצֶשֶׁן אַתָּה לְהַחֲיוֹת בֻתִּים. בָּרוּךְ אַתָּח יִי טְחַיֵּה הַמַּתִים:*)

קרושה לש"ץ.

נקרש. Lag beinen Namen im Welt= alle uns heiligen, wie bes Namens Beiligfeit in ben Simmelshöhen fie feiern, wie es burch beinen Propheten heißt: und Einer ruft bem Andern gu: *) נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְדְּ בְּעוֹלֶם. כְּשֵׁם שַׁמַקְדִישִׁים אותוֹ בִּשָׁמֵי מַרוֹם כַּכָּתוּב על יַד נְבִיאָךְ. וְקַרָא זֶה אֶל זָה וְאָפַר. nnn. Du bist heilig, wie bein Name ist geheiliget, und Heilige preisen Tag für Tag dich — Selah! Gelobt bist du Gott, allerheiligster Weltenherr!

fenntniß dem Menschen, lehrest Einssicht den Erdensohn; gewähre durch deine Eingebung uns Erfenntniß, Einssicht und Ueberlegung. Gelobt seiest du, Ewiger, der in Milde Erfenntniß spendet.

ner Lehre uns wieder zu, bringe stets näher, unser König, uns deiner Dienstergebenheit und lasse mit ungetheilter Reue zu dir uns zurücksehren. Gelobt seiest du, Ewiger, der wohlwollend die Reue aufnimmt.

nho. Laß Vergebung, unser Vater, und angedeihen, wie wir auch gefehlt. Verzeihe, unser König, und, was wir auch verschuldet haben mögen; denn allversöhnlich und allwaltend bist du. Gelobt seiest du, Ewiger, der mild in vollem Maße die Versöhnung anges beihen läßt.

מנחה לערב פסח

שַּׁלְרוּשׁ: פַּלְרוּשִׁים בְּלָרוּשׁ וְשִׁמְּךּ זְיְּהַלְּלוּףְּ וּלְרוּשִׁים בְּלֶלִיים יְהַלְּלוּףְּ הַקַּרוּשׁ:

אַתָּה חוֹגן לְאָרָם דַּעַת וּמְלַמֵּר לָאֲנוֹשׁ בִּינָה ּ חָנֵנוּ מֵאִתְּךּ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְּׁבֵּל ּ בָּרוּךְ אַתְּרֹח יְיֵ חוֹגן הַדָּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶהְּ וְקַרְבֵנוּ מַקְבֵנוּ לַעֲבוֹדְרֶקְהְּ וְרַחְחָזִירֵנוּ בִתְשׁוּבָרה שְׁלֵמָר לְפָנֶיךּ. בָּרוּךְ אַתָּה יִיְ הָרוֹצֶה בִתְשׁוּבַה:

ֶּסְלַחְ לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָמָאנוּ. מְחַל וֹלְנוּ מַלְבֵּנוּ כִּי פְּשָּׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה וְיִ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Heilig, heilig, heilig ift Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ift voll seiner Herrlichkeit.

Im Bechselchore rufen fie: Gebenebeiet!

Gelobt fei bie Herrlichkeit Gottes aus jedem Standpunkte!

Und in beiner beiligen Schrift beißt es:

Es regiert ber Ewige für und für, bein Gott, Zion, in jeglichem Zeitsalter! Lobet Gott!

In jeglichem Geschlechte wollen beine Größe wir verkünden, und für und für versbreiten die Anerkennung deiner Herrlichkeit wir; und nimmer möge, unser Gott, deine Berherrlichung durch unsern Mund enden, denn ein erhabener und allgeheiligter König bist du. Gelobt seiest du, o Herr, du heiliger Gott.

ק"ום קדוש ו קדוש קדוש ייי בְּבְאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מו לְעָפָּתִם בְּרוּךְ יאמֵרוּ: מו לְעָפָּתִם בְּרוּךְ יאמֵרוּ: מו וּכְדְבָרִי קַדְשָׁךְ בָּתוּב לֵאמר:

ק"ים יִמְלוּדְ יֵיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִּדְ ציוֹן לְדֹר נְדֹר הַלְלוּיָה: ייו לְדוֹר נְדוֹר נַגִּיד נְּדְלֶּךְ. וּלְנֵצֵח נְצָחִים מְדְשָּׁרְתְּךְ נַמְדִּישׁ וְשִׁבְחַךְ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. בִּי אֵל מֶלֶךְ נְּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָה. בָּרוּךְ

אַתָּה יִי הָאַל הַקְּדוֹשׁ:

nieder, bekämpfe unsere Gegner und befreie, um beines Namens willen, und balb, da ein mächtiger Befreier du bift. Gelobt seiest du, Ewiger, Ansnehmer Israels.

אפאנו. Heile du uns, Ewiger, daß wir genesen. Stehe uns bei, auf daß der Hilfe wir uns freuen; denn du nur bist's, dessen wir uns rühmen. Schaffe vollständige Genesung all unsern Wehen; denn ein allmächtiger König, ein treuer und erbarmensvoller Arzt bist du. Gelobt seiest du, Ewiger, der da heilet die Erfrankten unter seinem Volke Israel.

Segne, Ewiger, unfer Gott, für uns dieses Jahr und deffen gesfammten Ertrag, jeglicher Art, zum Heile, und spende Thau und Regen zum Segen dem Erdreiche, laß an der Fülle deiner Allgüte uns laben, und segne dieses Jahr für uns, daß den guten Jahren es sich anreihe. Gelobt seist du, Ewiger, der den Jahren Segen verleiht.

ppn. D stoße in die große Posaune zu unserer Befreiung! Schwinge das Panier um uns, die Berstoßenen zu versammeln, und führe aus allen vier Enden des Erdrundes uns in Einstracht zusammen. Gelobt seiest du, Ewiger, der da versammelt die Berstoßenen seines Volkes Israel.

Borzeit, uns ein, laß wohlberathen, wie in der Bergangenheit, uns sein. Halte jeglichen Kummer und Seufzer fern von uns, und regiere du, Ewiger, allein über uns, in Milbe und im Ersbarmen, und sei du unser Anwalt im Gerichte. Gelobt seiest du, Ewiger, der Gerechtigkeit und Recht liebende König. Vinmmer sei den Verläumsdern eine Hoffnung gewährt, und sämmtliche Anseindungsstifter mögen augenblicklich dem Untergange versals

רְאֵה בְעָנְיֵנֵּוּ וְרִיבָּה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְּׁמֶּךְּ. כִּי נוֹאֵל חָזָק אָתָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹאֵל יִשְּׂרָאֵל:

רְפָּצֵתנוֹ יְיָ וְנֵרְפֵּא. הוּשִׁיעֵנוּ וְנִיְשֵׁעָה. כִּי תְהִלְּתֵנוּ אָתָּר. וְהַעֲלֵר. רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתִינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נָאֶמָן וְרַחֲמֶן אָתְּר. בָּרוּךְ אַתָּר. יִי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶרְ הַשְּׁנָה הַזִּארת וְאֶת־בְּלִּ־־מִינִי תְבוּאָתָה לְמוּבָה.וְתֵן מֵל וּמָטֶר לְבְרָכָרה עַל בְּנִי הָאֲדָמֶר וְשַׂבְּעֵנוּ מִמוּבוֹת. בְּרוּךְ שִׁנְתֵנוּ כַּשְׁנִים הַמוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַהָּה יִי מְבָרֵךְ הַשְׁנִים:

הְקַע בְּשׁוּפָר נְּדוֹל וּ לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵם לְקַבֵּץ נְּלְיוֹתֵינוּ וְנַקְבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בַּנְפוֹרת הָאָרֶץ ּ בָּרוּךְ אֲתָּה יְיִ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוּ יִשֹּׁרָאֵל:

הְשִׁיבָה שׁוּפְּטִינוּ כְּבְרָאשׁנְה.

וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַהְּחִלֵּה וְהָטֵר מִשֶּנוּ

יְנוֹן וַאֲנְחָה. וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתְּה

יְנוֹן וַאֲנְחָה. וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתְּה

יְנִי לְבַּדְּךְ בְּמִשְׁפְּט. בְּרוּךְ אַתְּה

יְנַבְּקְנוּ בַּמִשְׁפְּט. בְּרוּךְ אַתְּה

יְנַבְּקְנוּ בַּמִשְׁפְּט. בְּרוּךְ אַתְּהְי

יְנַבְלְ אוֹהֵב צְּדָקָה וּמִשְׁפְט:

וְלַמֵּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְנְה

וְכַלְ עוֹשֵׁי רִשְׁעָה בְּרָנֵע יֹאבֵדוּ

וְכְלָם וֹמְהֵנִה יִשְּׁעָה בְּרָנֵע יֹאבֵדוּ

וְכְלֵם וֹמְהֵנִה יִשְּׁעָה בְּרָנֵע יִאבִרוּ

len, so daß sämmtlich gar bald sie außgerottet werden, und die böswillig Uebermüthigen mögest schnell du entwurzeln, zertrümmern und hinschleubern und demüthigen, bald in unsern Tagen noch. Gelobt seiest du, Ewiger, der den Feinden die Macht bricht und die Uebermüthigen demüthiget.

by. Ueber die Gerechten, über die Getreuen, über die im Wissen Ergrauten beines Bolkes, des Hauses Israel, über den schwachen Rest ihrer Gelehrten, über die rechtlich gesinnten Fremdlinge und über uns laß bein reges Erbarmen walten, Ewiger unser Gott, und mögest eine heilvolle Belohnung du allen zuerkennen, die in Wahrhaftigkeit deinem Mamen vertrauen; und gönne es auch uns, mit ihnen gleich, in der Ewigkeit betheiliget zu werden, auf daß wir nimmer uns zu schämen haben, daß auf dich wir haben vertrauet. Gelobt seiest du, Ewiger, Stütze und Zuversicht der Gerechten.

Ierusalem, der dir geweiheten Stadt, du dich wieder zuwenden, und in ihrer Mitte weilen, wie du es hast verheissen; und stelle bald in unsern Tagen neuerbaut sie wieder her, einen Bau für die Ewigkeit. Mögest auch den Thron Davids in ihrer Mitte du wieder begründen. Gelobt seiest du, Ewiger, Erbauer Jerusalems.

Mögest den Sprößling Davids, beines Getreuen, bald du empor keimen lassen, und seinen Ruhmesglanz durch dein Heil verherrlichen; denn nur auf deine Hilfe hoffen wir Tag für Tag. Gelobt seiest du, Ewiger, der da Erhebung schafft, im Machtstrahl des Heiles.

unfre Stimme, erbarme schonend dich unfer, und nimm im Erbarmen und im Wohlwollen unser Beten auf; denn du bist ja ein Gott, der Gebete und Herzensergießungen erhöret, und von dir, unser König, lassest du nimmer מנחה לערב פסח

מְהַרָּה תְעַבֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְּשַבּר וְתַּכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְּיִמֵינוּ - בְּרוּךְ אַתָּה וְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זרים:

על הַצַּהִיקִים וְעַל הַחָסִירִים וְעל זִקְנִי עַמְּהְ בִּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִימַת וֹסוֹפְּרֵיהֶם וְעַל בֵּרִי הַצָּדֶּק וְעְלֵינוּ יָהֶמוּ רַחֲמֶיהְ יִי אֱלֹהֵינוּ וְתַן שָׁכָר מוֹב לְכָל הַבּוֹמְחִים וְתַן שָּׁכָר מוֹב לְכָל הַבּוֹמְחִים בְּשִׁמְךְ בָּאֲמֶת. וְשִׁים הָלְמְנוּ עִמְּהֶם לְעוֹלֶם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי כְּהְ וֹמְבָמֵח לַצַּהִיקִים:

וְלִירוּשְׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תְּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָה כַּאֲשֶׁר הְבַּרְתְּוּבְנָה אוֹתָה בְּקְרוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנִין עוֹלְם וְכִפֵּא דָּוֹר מְהַרָּה לְתוֹכָה תָּכִין. בְּרוּךְ אַתְּה יְיֵּ בּוֹנֵה יִרוּשֶׁלָיִם:

אֶת צֶמֶח דָּוֹר עַכְּדְּדְּ מְהַרָה תַּצְמִים וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתָּדְּ כִּי לִישׁוּעָתָדְ קִנִּינוּ כָּלֹ־הַיוֹם. בָּרוּדְ אַתָּה וְיָ מַצְמִים קֶּרֶן יִשׁוּעַה:

שְׁמֵע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת הְפִּלְּתֵנוּכִּי אֵל שוֹמֵע הְפָלורת וְתַחֲנוּנִים ו אָתָה. וּמִלְפָנֶיךּ מַלְבֵּנוּ רֵיקָם אַל unverrichteter Sache und zurückfehren; benn du erhörest im Erbarmen das Beten beines Bolfes Israel. Gelobt feiest du, Ewiger, Erhörer des Gebetes.

דוו

いっちいいいっちょう

からしむ

ņ

P

P

پر

unfer Gott, beinem Bolfe Israel und ihrem Gebete. Setze wieder ein den Gottesbienst, in die Tempelhalle des dir geweihten Hauses, und die glühenden Andachtsopfer Israels und deren Gebete mögest in Liebe wohlewollend du aufnehmen. Möge immerwährend wohlgefällig aufgenommen werden der Dienst deines Bolfes Israel.

Möge unsern Augen es noch zu schauen vergönnt sein, wie du erbarmensvoll dich Zion wieder zuwendest! Gelobt seiest du, Gott, der Zion wieder würdiget, in deren Mitte zu residiren.

תְּשִׁיבֵנוּ. °) כִּי אַתְּדֹּה שׁוֹמֵע תְּפִלַת עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתְּה יִי שׁוֹמֵע תְּפִלָּה: רְצֵה יִי אֱלֹחֵינוּ בְּעַמְּךְ יִשְׂרָאֵל וֹבְתָפִלְתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹרָה וֹתְפִּלְתָם בְּאַהָבְה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וֹתְהִי לְרָצוֹן תְּמִידְעבוֹרַת יִשְׂרָאֵ עַמֶּךְ:

וְתֶּחֲזֶינָה עֵינֵינוּ כְּשׁוּבְךְּ לְּצִיּוֹן בְּרַחֲמִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

Während der Borbeter dieses Arria fagt, betet die Gemeinde leife das unter der Linie stehende processe (*

Dir erfennen bankbar es an, baß bu Ewiger, unfer und unferer Bater Gott, für und für, ber Hort

מורים אַנַחָנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יִי צֵׁהִינוּ וֵאלהֵי אֲבוֹתִינוּ לְעוּלָם

ס) שפר מו ערב פסח faftet, fagt biefes vor כי אתה שומע.

עֵנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ. כִּי בְצָרָה נְּדוֹלָה אֲנָחְנוּ. אַל־תֵּפֶּן אֶל־ רִשְׁעֵנוּ. וְאַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךְ מִפֶּנוּ וְאַל־תִּחְעֵלֵם מִחְחָנְתֵנוּ. הֲיָה קְרוֹב לְשׁוְעָתֵינוּ. יְהִי נָא חַסְדְּךְּ לְנַחֲמֵנוּ. שֶּׁרֶם נִקְרָא אֵלֶיךְ עֲנֵנוּ. בַּדְּבֶר שֶׁנֶּאֶמֵר וְהְיָה שֶּׁרֶם יִקְרָאוּ וֹאַנִי אֶעֶנָה עוֹד הֵם וּ מְדַבְּרִים וַאֲנִי אֶשְׁמָע: כִּי אַתְּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צְרָה. פּוֹדֶה וֹמַצִּיל בְּכָל־עֵת צֶּרָה וְצוּקָה: כי אתה וֹכוֹ.

Dich preisen wir, benn bu bist ber Ewige, unser Gott, und ber Gott unserer Bater, Ursheber aller Wesen, ber uns schuf, und bie ganze Schöpfung in's Dasein rief. Preis und Dank sei beinem großen und heiligen Namen, daß bu uns Leben und Erhaltung gabst. D, laß uns ferner Leben und Erhaltung angebeishen, und sammle unsere Zerstreuten in die Borhöfe beines Heiligthums, damit wir beine Borschriften beobachten, beinen Willen vollziehen und dir mit ganzem Herzen dienen, barob wir dich preisen Milmacht.

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׁאַהָּה הוֹא יִי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹחֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל כָּשְּׁר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר כְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךְ הַנְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֲיִיתְנוּ וְלַעֲמְוֹנוּ כָּן חְחַיֵּינוּ וּתְקַיְמֵנוּ וְתָאֶסוֹף נְלְיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת כְּךְשֶׁךְ לִשְׁמוֹר חְקֶּיְךְ וַלַעֲשוֹת רְצוֹנֶךְ וּלְעָכְדְּךְ בְּלֵכָב שְׁלֵם על שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ: כְּרוּךְ אֵל ההודאות:

unferes lebens, wie bu unfer Beiles= schild in jeglichem Geschlechte! Wir danken dir und fünden beinen Ruhm, für unser Leben, das nur deiner Macht anheim gegeben, für unfere Seele, be= ren Bestimmung von bir abhänget, für die Wunder, die du mit jedem Tage uns erzeigest, wie für deine unerforsch= lichen Wohlthaten, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags, fich an uns beurfunden. D Allgütiger! wie find doch so unendlich die Zeichen deis nes Erbarmens! Milbevoller! wie find doch so endlos beine Wohlthaten! Seit je haben unsere Blicke wir auf bich nur gerichtet.

byr. So möge benn für alle ins= gefammt bein Name, o Konig, geprie= fen und verherrlicht fein, immerwäh= rend, bis zur späten Ewigfeit.

531. Alle, die da leben, find zum Danke dir verpflichtet und fie preisen deinen Ramen in Wahrhaftigkeit, der du Gott unseres Heiles und unserer Hülfe bift. — Selah. Gelobt feieft du Gott, ber bu: Allgütiger genannt, und dem einzig und allein der Dank ge= bührt!

Dibw. Berleihe endlosen Frieden dei= nem Volke Israel für immer, benn bu bist Fürst und Herr alles Friedens. O daß es dir gefallen möge, bein Bolf Jørael, zu jeder Zeit und Stunde, mit beinem Friedenstfeile zu fegnen. Ge= lobt seiest du, Gott, der sein Bolf 38. rael mit Frieden gesegnet.

אלהי. Mein Gott! bewahre meine Zunge vor allem Bofen und meine Lippen vor trüglichem Reden. Laß vor meinen Lästrern beharrlich mich ver= ftummen, und bem Staube gleich einem Jeglichen gegenüber mich dünken. Gib ein empfängliches Berg mir für beine Lehre, und daß nach beinen Pflichten meine Seele strebe, und alle jene, die da Boses wider mich finnen, vereitle

נער צור חַיֵּינוּ כְנוֹ יִשְׁעֵנוּ אַתָּח הוא לדור נדור נובה לה ונספר תַהַלֶּתֶה. על חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בַיַרָק וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּּקוּרוֹת לַךְ. וַעַל נִפֶּיךְ שֶׁבְּכָל יום עִמְנוּ וְעַלנִפְּלְאוֹתֶיקּ וְשוֹבוֹתֶיקּ שֶׁבְּכָל עת עֶרֶב וַבֹּקֶר וְצְהָרָיִם + הַמּוֹב בִּי לֹא־בָלוּ רַחֲמֶיךּ וְהַמְּרַחֵם כִּי לא־תפו הַסְדֵיך מעוֹלֶם קוִינוּ

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךְ מַלְבֵנוּ תָּמִיר לְעוֹלָם וָעֶר: וכל הַחַיִּים יורוּהְ פֶּלָה וִיהַלְלוּ אָת שִׁכְדְּ בָּאֱכֶת. הָאֵל יִשׁיְעַתֵנוּ וָעוֹרֶתנוֹ סֶכֶלה. בָּרוּךְ אַהָּה יְיָ הַפוב שִׁבְּה וּלְהְ נָאֶה לְהוֹדוֹת: שַלום רַב על ישרָאֵל עַמְּהָ הָשִים לְעוֹלֶם. בִּי אַתָּה הוֹצֹּ מֶלֶךְ אָדוֹן לְבָל־הַשָּׁלוֹם. וְמוֹב בְּעִינֶיהְ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּהְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשִׁלוֹטֶה: בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשִּׂרָאֵל בַּשָׁלוֹם:

אַלהַי נִצור לְשוֹנִי מֵרָע וּשִׁפָּתַי מִדְבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפִּשִׁי תדום ונפשי בעפר לכל תקנה: פָתַח לִבִּי בְּתוֹרֶתֶהְ וּבְטִצְוֹתֶיהְ תְרָדוֹף נַפְשִׁי וְכל הַחוֹשָׁבִים עַלַי רָעָה מְהַרָה הָפֵּר וַעָּצָתָם וַקַלָקל מַחַשַּׁבַתָּם. עשה למען